

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

14. Dos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

hatur de ea parte, de qua donans potest liberè disponere. Et in Castella, si fiat filio, computatur in tertia, & quinta bonorum parentum portione, *l. 6. disp. 36. à nu. 2. vsque ad 5.* Et donatio remuneratoria non reuocatur natiuitate filiorum, nec quando donans cogitabat de illis, *l. 6. disp. 36. nu. 16.*

18 Donationes minutas, & eleemosynas factas prudèter à parentib. pro modo substantiæ, & qualitate personæ, & quas his artētis postulat recta ratio, atq; bonorū administratio fieri, nō tenetur ad parentes cōputare in quinta bonorū parte, sed pertinet ad sūper ordinarios, & ad bonorū administrationem. Secūs si limites prudentiæ, & huius recte administrationis excedant, licet fiant alicui ex filijs, *libr. 6. disp. 36. à nu. 8. vsque ad 11.* Et in dubio, & quoties alia coniectura capi potest, non præsumitur donatio, *l. 6. disp. 25. nu. 10.*

19 Donatio propter nuptias, vel ante nuptias, non est in vsu hodie. Successerunt loco illius Arrhæ. Diffinitur tamen donatio sic: est id quod confertur à viro, vel ab alio ipsius loco pro matrimonij oneribus ad similitudinem dotis, quæ confertur viro per vxorem, & sic appellatur dos, *l. 6. disp. 1. nu. 1.*

Dos.

1 Dos promissa seruienti fœminæ, cum cōditione seruiendi honestè, debetur, si ancilla stuprum admisit maior 25. annis transactis nouem annis seruitij, *l. 4. disp. 24. nu. 12.*

2 Quoties fas est parentibus exheredare ob causas iure permissas, immunes sunt ab obligatione dotandi filias: tenentur tamen constituere dotem filiabus quas matrimonio collocant, etiam nulla facta mentione dotis. Et quamvis filia diues sit. Et non solum nubenti, sed monasterium ingredienti. Et taxanda est dos considerata dignitate eius & mariti, & quantitate facultatem patris, & numero filiorum. Item tenentur dotare filiam nubentem indigno, & ipsis inuitis, maiorem 25. annis. Et minorem 25. annis. absque suo consensu digno promittente dotem, siue nō, nisi filia diues sit. Idem quando vir, vel fœmina indignū matrimonium iniere, habentes alimenta. Secus quando non habent alimenta; tūc enim tenetur pater non solum filio dare, sed eius vxori, *l. 4. disp. 26. & nu. 1. vsque ad 21.*

3 Dos quam constituit vir ignobilis nobili, vel senex iuenculæ ante contractū matrimonium, deducenda est ex toto hæreditatis cumulo, vt æs alienum. Idem si vir dotet consanguineā, eò quòd ea lege dispēsauit Pōrifex in consanguinitate, vel alio impedimento. Idē de dote constituta per virū vxori, eò quòd deflorauit eam, casu quo tenetur eā ducere. Dos tamen constituta per virū ignobilē nobili, cōstanti iā matrimonio, deducenda est de eam parte, de qua potest vir liberè disponere illæ l. 1. legitima. Idem de dote constituta ratione cōsuetudinis permittentis, vel ratione boni patris,

ois, nullo inuito concordiaē pacto. Si tamen in-
earur pactum; tunc deducenda ex toto hære-
ditatis corpore, *lib. 6. tota disp. 8.*

4 Dos tradita viro bonam habenti fidem
per mulierem consciam nullitatis matrimo-
nij, non est restituenda, etiam soluto matri-
monio, *lib. 6. disp. 2. nu. 5.*

5 Dos constituta per virum scemine, quam
esse virginem credebat, restituenda nō est, ea
non existenti virgine, *l. 6. disp. 27. n. 5.*

6 Dos vltra taxam legis Castellæ, v. g. (ex-
cedentis bonorum decimam partem) a quodā
tertio promissa de proprijs bonis, siue sit extra-
neus, siue cōsanguineus, valet, & si fideiubeat,
valet & fideiussio, *l. 6. disp. 29. nu. 19.*

7 Dos amittitur ob adulterium, quando
vir dedit causam, expellendo vxorem ē domo,
lib. 10. disp. 5. nu. 10. Etiam si meru cognita sit,
ibid. nu. 16.

8 Dos amittitur ab adultera, siue ciuilitè,
siue criminaliter accusata, quamuis illa sit tan-
tum promissa. Idem dicendum de sponsa de
presenti ante consummatum matrimonium,
vel quādo matrimonium fuit nullū ob impe-
dimentum. Secūs si ex defectu consensus, vel
inuitum metu cadenti in virum constantem.
Tamen vir non lucrabitur dotē, si propria au-
thoritate adulteram in adulterio repertam in-
terimat. Secūs si autoritate iudicis, & si dos
illi applicata iam fuerit per sententiam iudi-
cis, sequuta morte adulteræ etiam ob adulte-
rium:

rium præcedens: tamen in conscientia non tenetur illam restituere, *l. 10. disp. 8. à nu. 2. usque ad 9.* Et non debetur ante iudicis sententiam dos adulteræ, *ib. nu. 13.*

9 Dos recuperatur cum cæteris bonis, cõiugibus semel reconciliatis siue reconciliatio præcedat sententiam, siue non, *l. 10. disp. 8 nu. 21.* Et dos non perditur à vidua ob fornicationem, *l. 7. disp. 90 n. 9.*

10 Dos viduæ non amittit prælationem per transitum ad secundas nuptias, *l. 7. disp. 88. nu. 34.* Item dos non amittitur ab vxore patienti oscula, & amplexus, & tactus ad mammillas, ad alterio non sequuto, *lib. 10. disputat. 4. numer. 12.*

11 Dos non potest repeti à viro pertinaci in excommunicatione, nisi propter eam sit damnatus tanquam hæreticus, *lib. 9. disp. 14. num. 25.*

12 Dotis causa est solius iudicis sæcularis, tamen pertinet ad iudicem Ecclesiasticum solum tanquam res accessoria, quando erga illum agitur de diuortio, *lib. 10. disputat. 8. numer. 15.*

13 Dos potest integra recuperari, soluto matrimonio, non soluendo ex bonis dotalibus debita à viro contracta ad ipsam, & familiam alendam, etiam famulorum mercedem, domus locationem, vestes, & cibaria familiae. Et idem dicendum de filiis respectu patris, *lib. 9. disp. 4. nu. 28. & 29.*

14 Dotis non soluta causa, vxor non potest e domo expelli, vel in illam non traduci, *libr. 9. disp. 5. à nu. 11. vsq. ad 18.*

Dubitans.

1 Dubitans de deliberatione requisita ad promittendum, tenetur implere promissionem, *l. 1. disp. 8. nu. 10.* Item dubitans de promissione, vtrum promiserit manens dubius, adhibita sufficienti diligentia, non tenetur ad promissionem, *l. 1. disp. 9 nu. 11.* Secus dicendum de dubitante de animo se obligandi, vel de usu rationis post septennium, *ibid. numer. 12. 13. & 14.*

2 Non dubitans, sed opinans se vouisse, vt magna determinatio iudicij sit ad hoc, tenetur ad impletionem voti. Si verò fuerit mediocri diuidenda est res promissa, *l. 2. disp. 41. num. 34.*

3 Certus voti ratione liberratis, dubius tamen de eius obligatione ratione debitæ materiæ, aut finis, vel alicuius circumstantiæ tunc occurrentis, tenetur ad impletionem voti, *l. 2. disp. 41. nu. 35.*

4 In dubio melior est conditio possidentis, non solum in materia iustitiæ, sed etiam in alijs virtutibus à iustitia. Et possidens bona fide; & mox dubitans an sit sua, non tenetur restituere, quando facta diligentia adhuc dubius est, *lib. 2. disp. 41 num. 12. & 32.* Et si negligens fuerit in verò domino inquitendo: & negligentia causa fuit, vt veritas non possit depre-